

"אחת שאֵלתי מאַת ה' אותה אֶבְקֶשׁ; שְׁבֵתִי בְּבֵית ה' כָּל יְמֵי חַיֵּי; לְחַזוֹת בְּנַעַם ה', וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ." (תהלים כז, ד)

שבת קודש, תשע"ב
פרשת ויצא
צאצא
עלון מס. 100

הגיליון יוצא לאור בסיוע
ידידנו הדגול
ר' אילן כהן צדק שיח'
להצלחתו בכל העניינים

בית ה'

נקודה למחשבה - עמונה ומאירה בפתחה לפרשה

רב-סון שמועתי

יער שלם וננס לפאניקה בגלל שמועה אודות רעש מסתורי שבוקע מן האגם המקומי. "פלופ בא!" – זועקים הבורחים באימה ומדביקים במנוסתם את האחרים. שיירת הפחד מגוונת מכל בעלי החיים ומתעצמת במהירות במימדים מפלצתיים. אז מתייצב אריה בדימוס ומשליט סדר בעניינים אחת ולתמיד...

במיוחד - לא חשב הרבה כששמע את הבשורה על הקול המסתורי. כמו רבים הצטרף לבורחים והנהיג את העדר המבוהל.

כולם ברחו מן פלופ, הכל רצו מפניו להיכן שתישאם הרוח - למרות שלא הכירוהו. ככל שרצו ממנו מהר יותר - כך גברה חרדתם מעת לעת. ככל שהצטרפו להמון הנסוג מן הרודף הרואה והבלתי נראה - חיות נוספות - ככה גדלה תחושת המורך שהשתלטה על ליבם.

ממש לפני נקודת היציאה ששכנה בפאתי היער, בתוך סבך העצים - גר לו אריה זקן שהיה בעל רעמת שיער ענקית במיוחד. מלפנים כיהן כשליט ממלכת היער - עד שהגיע לגיל הפרישה, ופינה את מקומו לטובת המלך הבא. הוא ראה את בעלי החיים חולפים על פניו במרוצה כשמעיניהם נשקף הפחד במלוא עוזו.

"חברים! מה נסגר איתכם? להיכן פניכם מועדות?", תהה המלך לשעבר. אך, שום תגובה לא הגיעה מהם. הוא ניסה לבלום אותם - ללא הצלחה. החיות חלפו מימינו ומשמאלו בריצה מטורפת - החוצה.

רק המנהיג בפועל, האריה הצעיר, עצר את מנוסתו. מתוך הדרת כבוד לקודמו בתפקיד - שב על עקבותיו והתקרב אליו. "תגיד! מה עובר עליכם?" שאל האריה הזקן. "פלופ בא!" ענה לו האריה הצעיר, נרעד כעלה נידף ברוח רק מהזכרת שמו של הרודף הנסתר. "מי זה בכלל?" חקר. "האמת היא שאני לא ממש יודע מי הוא בדיוק", השיב לו. "אז לכל הרוחות מי כן יודע? למה אתם בורחים סתם?! בלי לברר את העובדות לאשורן?!" גער בו האריה המבוגר.

"הנמר שגר לידי סיפר לי על העניין", נזכר האריה הצעיר.

במקום, דלקו שני המלכים הוותיק והצעיר אחרי העדר הנמלט - ושאגו בעוז מספר פעמים. הצעד הזה החזיר את החיות מעט לשיווי המשקל שלהן. הכל נעמדו על מקומם והמנהיג הקודם - פתח בחקירה. הנמר אמר שהוא שמע מן הפיל, וזה הסביר שהתן

להקת השפנים שהשתעשעה להנאתה ליד האגם השקט במשחקים כדרכם מימים ימימה - עצרה כעת את נשימתה למספר רגעים.

"פלופ!" - נשמע הקול שבא מכיוון המים התכולים.

כל עוד נפשם במ פתחו השפנים בריצה מטורפת לכיוון הנגדי - ככל שנשארו אותם רגליהם הקטנטנות.

שועל מזדמן שהגיע מן העצים - הביט בהם בעיניים קרועות לרווחה. "מה? מה קורה?" שאל הפיקח שבחיות. "פלופ בא! וזה ממש נורא", השיבו לו הננסים - הנסים. שמע זאת השועל והחליט במקום להצטרף אליהם, וכך - להציל את נפשו.

בעל החיים הבא שפגש אותם היה הזאב. "הי! לאיפה בדיוק אתם טסים?" - התעניין. "פלופ בא! וזה מפחיד", השיבו לעומתו. על המקום הצטרף הזאב לקבוצה הבורחת, ורץ יחד איתם קדימה - הרחק ממקום הסכנה ככל שאפשר.

ממרומי אחד העצים הביט בהם בהפתעה מוחלטת אחד הקופים. "חברה' לאן החיפזון הזה?" שאל תוך כדי שהוא מנתר מענף למשנהו. "פלופ הגיע למקומנו, וממנו אנחנו נסוגים", ענו כולם כאחד. הוא שמע זאת והזדרז לקפוץ מן הענף ולחבור ללהקת החלחלה הנסה על נפשה.

השמועה אודות הרעש המסתורי שבקע מן האגם - עשתה לה כנפיים, והיא התפשטה ברחבי היער כאש המשתוללת בשדה קוצים. שוכני העצים והעשבים קיבלו אותה בבהלה, ומיהרו לברוח בעקבות שיירת האימים שגדלה והתעצמה מרגע לרגע.

מי לא היה שם? היעל והחמור, האווז והתאו, דוב חום, ודוב שחור, הצבי והטיגריס, הפיל והפומה. ככה ככל שהשמועה פרשה לה כנף ברחבי היער הגדול - נמנו עוד ועוד חיות על האספסוף שברח מן "פלופ" המאיים. אפילו השליט הנוכחי, אריה צעיר וחזק

היא אבסולוטית - מתחוללת נקודת מפנה משמעותית שתשפיע דרסטית לטובה על עתיד אבי שבטי ישראל: **"וילך חרונה"**, יעקב בוחר להתמודד עם גורמי המתח העצום בו הוא שרוי, גורמים שהפכו לשיחת היום בארץ כנען, ועומדים עליו כנטל מאיים העומד לשתקו כליל. הוא יוזם מהלך דרמטי פורץ דרך, כשהוא נוטל את מקל הנדודים, וצועד בגפו לעבר חרן הרחוקה, כדי לנטרל את הפחד באמצעות מהלכים אפקטיביים כאלה ואחרים. אלו נשענים במידה רבה על ריאליות מעשית שמנתצת את חומות האימה - אחת ולתמיד.

בדרכו הנועזת להילחם חזיתית עם מוקדי הפחד התיאורטי באמצעות נקיטת אספקטים פרקטיים שלא מתחמקים מן המתח [כמשל בת היענה הטומנת את ראשה בחול מפני הטורפים], אלא מתעמתים עימו ישירות, מיידית - מונחת לפנינו הפורמולה האידיאלית המנצחת להתמודדות והתגברות על מתקילים בחיים.

"אם אני מגלה שדבר מסוים גורם לי מתח - זה אות אזהרה בשבילי. פירוש הדבר הוא שיש משהו שלא זיהיתי אותו - באופן מלא, אולי הוא קיים במודעות שלי ומטריד אותי, ועדיין לא נקטתי בשום פעולה לגביו. אני רואה שברגע שאני מזהה אותו, ועושה את שיחת הטלפון הראשונה... או מה שצריך לעשות כדי להתחיל להתמודד עם המצב הזה - גם אם הוא לא נפתר עדיין - כל מתח שעשוי לנבוע ממנו פוחת דרמטית מעצם העובדה שאנחנו מטפלים בו.

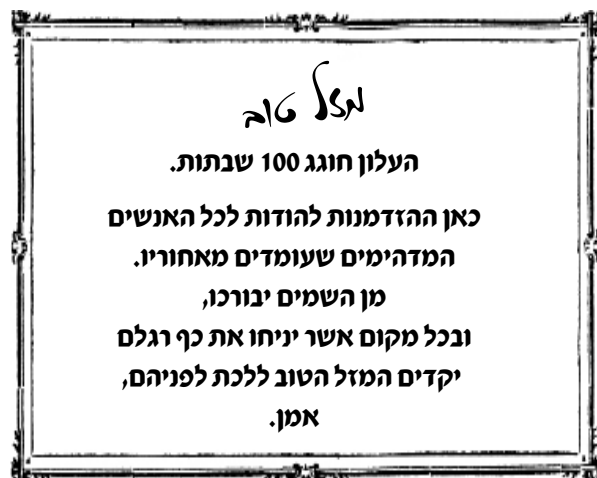
כלומר, מתח נובע מהתעלמות מדברים שאסור להתעלם מהם, אני חושב, במידה רבה."

ג'פרי בזוס, מייסד ומנכ"ל אמזון-קום (Amazon.com) חברת המסחר הקמעונאית המקוונת הגדולה ביותר בארצות הברית.

כאמור, תובנה זו נרמזה כבר בפתיח פרשתנו.

מסרון

"הצעדים המעשיים - מבטלים פחדים"

שח לו על "פלופ", היגואר שמע מן האיילה, וככה הגיע האריה עד למקור הסופי - עשרה שפנים קטנים ומפוחדים כהוגן.

"אתם מוכנים להסביר לי מי הוא 'פלופ' הזה שבעטיו הקפצתם את כל היער, ועצרתם בגללו את שגרת החיים היומית?" הרעים עליהם. שחו לו השפנים את אשר שמעו והוסיפו לסיים, "אם אתה לא מאמין לנו - בא עימנו אל האגם כדי לוודא זאת מקרוב".

עם מטריות הגנה הרמטית וחסות רשמית של השליטים הגיבורים, האריה הזקן והצעיר, שללה את האוסף הרחב של החיות - שבה להקת השפנים אל מקום האירוע הדרמטי...

כאשר הגיעו לשפתו הצביעו לכיוון המים ואמרו בחשש רב: "הנה משם יצא אלינו הקול המפחיד..."

בדיוק באותו רגע מן עץ בעל ענפים ארוכים שנשק לשפת האגם - צנח פרי ענק ישר לתוך המים - בהשמיעו קול "פלופ" אדיר. אינטנסיבית הסתובבו השפנים לאחור כדי לפתוח בבריחה מן המקום. אבל האריה הסביר להם כי בסך הכל מדובר בפרות הנופלים מן הענף בשל הכובד על הענף שלא יכול להחזיק אותן...

"בפעם הבאה - אל תהיו היסטריים מיד! גשו לשורש הפחד הביטוי עליו מקרוב והוא יפחת משמעותית", הורה להם האריה הזקן. הוא ויורשו פיזרו את ההתקלות, והחיים ביער שבו למסלולם...

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרונה." לפנינו מציבה החכמה העליונה את הנוסחה האופטימאלית להתמודד עם מתחים וחששות בחיים.

"ויצא", כשנס מכורח האילוץ שנכפה עליו, **"יעקב"**, האיש הקטן כמו 'העקב', אבר מועט מבחינת המימד האנטומי שלו לעומת אחרים, וגם מפאת המיקום הפיזי הזניח יחסית שלו - פאתי גוף האדם, **"מבאר שבע"**, מן המקום האטרקטיבי שהיה מאז ומעולם כתנאי מפתח להישרדות ולקיום של חיי חברה ומסגרת עבור האדם האנושי, נוזל החיים, המים, ולא פחות חשוב מכך - הנסיגה ממוקד הרוח שעיצב את דמותו מבחינת השילוב המדהים של החכמה האינטלקטואלית והרגשות האמוציונאליים מה שנקרא בעשורים האחרונים: "אינטליגנציה רגשית", שגילמו אותה עבורו הוריו, יצחק ורבקה, והנציחו את דמותו ההיסטורית כסמל של מידת ה"תפארת" במיסטיקה היהודית.

כל אלו גדעו באיבו את חלום חייו של יעקב בחסות יריבו האידיאולוגי מאז, עשיו, שמעוניין כעת לעלות מדרגה במערכת היחסים הקוטבית עם אחיו, יעקב שמשמעותה לגביו הינה טראגית. בדיוק אז, כשהמועות על ניתוקו מן עולם החומרי והרוחני - עושות להן כנפיים, והבריות מספידות את יעקב הבורח מפני אחיו העומד עליו להורגו, כשתחושת הפסימיות השולטת בכיפה לגביו

לתגובות: bethashem@gmail.com מעוניינים ליישם את הדברים בחיי היומיום כמפתח לחיים טובים? 3 טיפים מחכים במיוחד עבורכם באתר "נריכים". גם בפייסבוק, רוצים לקבל את העלון ישירות אל תיבת האימייל שלכם? הגישו בקשה לכתובת הנ"ל והעלון כבר בדרך אליכם

בברכת "שבת שלום ומבורך" לכל הקוראים היקרים מאת העורך וכותב המאמרים - יונתן דדון

העלון מוקדש להצלחה בתורה ויראת שמים ולכל העניינים ברוחניות ובגשמיות של הילדים היקרים והנעימים חיים וויטאל וניתאי בני אילנית